

ת"פ 19456/07 - מדינת ישראל נגד שמעון לוגסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-07-19456 מדינת ישראל נ' לוגסי
28 ינואר 2014

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המאשימה: מדינת ישראל

על ידי ב"כ עוז"ד ליאת מנור

נגד

שמעון לוגסי

על ידי ב"כ עוז"ד נבות תל-צור, טל שפירא ונטע לויין

הנאשם:

חבר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנואם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בвиיזוע 5 עבירות לפי סעיף 220(1) **לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], התשכ"א-1961 [הפקודה]**, 5 עבירות לפי סעיף 220(2) **לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש ו-5 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש].**

הנאם כיהן בין השנים 2001 - 2006 כמנהל סניף נתב"ג (מרכז) של שותפות "móvel דרום ושות'" [móvel דרום או השותפות] וממנהו התפעול שלה. מוביל דרום עסקה בתחום של הובלות והסעאות. בסוף שנת 2001 הורה הנואם לרשותו בספריית הנהלת החשבונות של מוביל דרום את אשתו דאז (כיום - גרשטו), רחל לוגסי-עזרתי, כעובדת בשותפות, גם שבפועל מעולם לא עבדה בה. בהמשך לכך נדרשו עבור לוגסי-עזרתי משכורות פיקטיביות בספריית הנהלת החשבונות בסך 577,533 ₪ בשנים 2002 - 2006. המשכורות הפיקטיביות שימשו את הנואם לצורכי כספי הלואות שלקח ממוביל דרום. רישומה של לוגסי-עזרתי כעובדת בשותפות הופסק עם פתיחת החקירה, בינואר 2007.

בקץ השemitת הנואם בזדון מהדוחות האישים שהגיעו לפקידי השומה, תוך שימוש במרמה, ערמה או תחבולה, הכנסות נוספות ממוביל דרום, מעבר לאלה עליהן דיווח, בסך של 577,533 ₪. בcourt הכנין וקיים (או הרשה לאחר להכין או לנוהל) פנקסי חשבונות כזבים במוביל דרום, במטרה להתחמק מתשלום מס. בcourt מסר תרשומות כזבות בדוחות האישים שהגיעו לפקידי השומה.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל שתי חלופות עונשיות - האחת למקרה שהנאם יצליח להגיע להסדר עם רשות המיסים ולשלם את חובו למס הכנסת (קרי: יסיר את המחדלו), והשנייה למקרה שהנאם לא יסיר את המחדלו.

הנאם היסיר את המחדלו ועל פי החלופה המתאימה של הסדר הטיעון, עתרו הצדדים כדלקמן: המאשימה בิกשה להטיל על הנואם עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים והנאם עתר למאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות;

עמוד 1

מאסר על תנאי על פי שיקול דעת בית המשפט; קנס על פי שיקול דעת בית המשפט ומאסר חלוף קנס, בהתאם.

3. לאור עתירת הנאשם, שלחתי את הנאשם לקבל חוות דעת מהממונה על עבודות השירות בדבר התאמתו לביצוע עבודות שירות, אם כך אחליט, אך ציינתי במפורש בהחלטתי, כי אל יהא בכך בסיס לפיתוח ציפיות מצד הנאשם. חוות דעת הממונה התקבלה ונקבע בה כי הוא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם להנחיות המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד לمبرגר, אין מקום להתייחס לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק], שענינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה [**תיקון 113**], כאשר עסקין בהסדר טיעון, היהות שלפי עמדת הפרקליטות, מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן עסקין אינם כוללים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, גם לא ברף התחתון, ואילו כאן מוצג הסדר שעונש זה נכלל בו כחלק מהטווח.

5. עמדת המאשימה היא, כאמור, שבгин עבירות אלה אין לרدت מרף שכולל מאסר אחורי סORG ובריח. עמדה זו מוצדקת במקרה זה גם בשל השיקולים לחומרה שיובאו להלן. עם זאת, לאור השיקולים לקולא שיזכרו, ניתן במקרה זה להסתפק ב-7 חודשים מאסר, שהם הרף העליון של הטווח המוסכם.

השיקולים לחומרה

א. הנאשם פעל במרמה במשך חמיש שנים, כך שאין מדובר באירוע בודד, והמעשים נפסקו רק כשהחלה החקירה;

ב. לאחר שנחקך בגין התקיק דן, ביצע הנאשם עבירות מס נוספות, ולא הגיע דוחות מס ערך נוסף במועד והוא הורשע בגין מעשים אלה [**התיק الآخر**]. דבר זה פועל לחובתו, ואף אם לא ניתן לראות בכך "עבר פלילי", מאחר שהמעשים הנ"ל בוצעו אחרי המעשים דן, הרי שיש בכך כדי ללמד שה הנאשם לא תיקן את דרכיו.

השיקולים לkolA

א. מדובר בהסדר טיעון;

ב. סכום ההכנסות שלא דוחו אינם גבוה במיוחד;

ג. הודיעתו המיידית של הנאשם ולקיחת האחראית;

ד. הסרת המחדלים המלאה;

6. לדברי התובע, אין לזרוף לזכות הנאשם את חלוף הזמן עד כדי אי גזירת מאסר אחורי סORG ובריח, הן מאחר שבזמן החולף ביצע הנאשם את העבירות הנוספות, בגין הורשע בתיק אחר, והן בשל הנסיבות שהובילו לחולוף הזמן:
עמוד 2

התיק התגלה בעקבות חקירה אחרת; החקירה דן החלה מיד, ב-2007, וכך הופסקו העבירות; חומר החקירה הועבר לפיקטיביות במאי 2009; היה קושי לאתר את הנאשם; משאותר, נשלח לו מכתב ידוע בספטמבר 2011 ומאז נובמבר 2011 הנהלו מגעים בין הצדדים, בעקבותיהם הוגש כתב אישום מוסכם ביולי 2013.

7. נושא נוסף שהתיחסה המאשימה הוא עונשו של אבשלום נוריאל, מושע אחר ב"פרשת מובייל דרור", עליו נגזר עונש של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. השניים נחקרו במסגרת אותה פרשה וההשוויה מתבקשת. אמנם, לכוארה, מדובר בנסיבות דומות, אך למעשה - העבירות של נוריאל היו שונות לגמרא;

א. נוריאל היה שותף מנהל במובייל דרור וגם יו"ר עמותת כדורגל נצרת עילית. נוריאל כלל בהנהלת החשבונות של מובייל דרור משכורות לשחקני הכדורגל, להם "שלם בשחור", והכספים לא נכנסו לכיסו, אלא לכיסי צדדים שלישיים. במקורה דן, הכספי נכנסו לכיסו של הנאשם (לכיסוי הלואאותו);

ב. נוריאל הורשע בשלוש עבירות לפי סעיף 220 לפקודה והנאים הורשעו בעשרות עבירות;

ג. לנוריאל לא היה עבר פלילי;

ד. נוריאל אמן הורשע גם באישום של קבלת דבר במרמה בגין כך שדיוח דיוח כוזב לבקרה התקציבית של מועדון הכדורגל ובדרך זו זכה להקללה בגין הערבות שנדרש להעמיד, אלא שבמעבר התנהלות זו טופלה במשור של בית הדין לכדורגל והאכיפה של הנושא במשור הפלילי הייתה חדשה. لكن נוריאל זכה להקללה בעונש בעניין זה.

ה. התיק בעניין נוריאל כלל חומר חקירה של מאות קרגלים והוא צפויים להיעיד עדים רבים מאד. لكن הזמן הציבורי שנחסך היה רב מאד. כאן מדובר בקרgel אחד ו-11 עדים.

8. המאשימה הוסיפה טיעונים כלליים, בדבר מדיניות הענישה הנהוגה והעקרונות מאחוריה, ותמכה טענותיה בפסקיקה מתאימה.

9. בעניין בקנס ביקשה להטיל קנס כאב ומכ癖, שכן גם אם מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, והוא פושט רגל, הוא עובד כיום שכיר בשותפות וביכלתו לשלם קנס.

טיעוני ההגנה לעונש

10. הסגנורים הגיעו טיעון כתוב, נוסף על הטיעון בעל פה. הם טענו טענות כלליות, לרבות בדבר מדיניות ענישה בעבירות בהן עסקין, תוך תמיכת הטענות בפסקיקה, וכן הוסיףו טענות ספציפיות, המצדיקות לטעם הקלה עם הנאשם, כדלקמן:

א. הנאשם הסדר את תשולם כל חובות המפס, הן בגין שנות כתוב האישום, והן מעבר לכך (**ענין 1**). הנזק לkopfat המדינה עמד על סך 258,000 ₪ וכולו תוקן כאשר סילק הנאשם את מחדריו.

ב. הנאשם הפשט רגל והוא נגדו צו כינוס (**ענ'2**). הצו ניתן לבקשתו של הנאשם, לא לבקשת הנושאים ועובדת זו הינה ממשמעותית, כאמור שצו כינוס כאמור ניתן לבקשת חיבר רק כאשר בית המשפט משתכנע כי העסקים נוהלו בתום לב ואון מדובר בניסיון לעשות שימוש לרעה בהליך פשיטת רגל, כדי לחסוט בצללים ולחמקן מפני נושאים. מכאן יש ללמדוד כי בית המשפט השתכנע שקריסטו הכלכלי של הנאשם, שבאה בעקבות העסק שהוא נושא תיק האخر, ארעה בתום לב ולא בשל מעשים פסולים של הנאשם.

ג. צו ה cynos כשלעצמו הוא צו דרמטי. אף שמדובר באותו אזהרי, מוצא נגד החיבר צו עיקוב יציאה מהארץ, הוא מבבד כשרות משפטית ואת פרטיותו, והכן"ר נכנס לחשבונותיו האישיים. הנאשם גם משלם 500 ₪ מדי חודש לקופה ה cynos.

ד. כתוב האישום בתיק זה הוגש לאחר שהנאשם כבר השלים את מגעיו עם הטבעה, ועל כן הוגש כתוב האישום בנסיבות זה. הנאשם הודה בו מיד וחסר בכך זמן ציבורי רב. שילוב עובדה זו, עם הסרת המחדלים המלאה, מלמדת על נטילת האחריות והחרטה של הנאשם.

ה. יש חשיבות להעברת מסר לפיו יש הקלה, שניתן להגעה אליה במסגרת הסדר טיעון, בשל החשיבות של מוסד הסדרי הטיעון. בחירה בענישה של מאסר אחורי סורג ובריח, במקום מאסר בעבודות שירות, לא תשרת את המטרה. בנוסף על כן, קיימ אינטראס הסתמכות של הנאשם, אשר ציפה כי לאחר כל מאמציו להסיר את המחדלים - יסבול אמנים את "מכת" ההרשעה, אך לפחות לא ישלח לכלא.

ו. אשר לנסיבות האישיות של הנאשם: הוא הוכרז, כאמור, פשט רגל; נוסף על כך התגרש. הוא עובד כiom בשכיר ומשלם מזונות לשני ילדים קטינים. הנאשם שירת בצה"ל ובמילואים במשך 17 שנים. הוגש מכתב הערכה והמליצה לחבר אישי של הנאשם, אשר תיאר את אופיו הטוב (**ענ'3**).

ז. יש להתייחס לנזק שיגרם לנאשם כתוצאה של משליחתו למסר אחורי סורג ובריח, שכן באופן זה יגدع מטה לחמו, הוא לא יוכל לעמוד בתשלומי השוטפים לקופה ה cynos ואף לא בתשלומי המזונות, ועל כן מדובר בעונש בעל השלכות חמורות ביותר, בהשוואה לנאשם שאינו פשט רגל ואין משלם מזונות.

11. לדברי הסגנור יש לשים לב שבעשור החולף חלה החמרה בענישה, אלא שהעבירות בוצעו כאשר משטר הענישה היה אחר ויש להתחשב בכך.

12. בהתייחס لتיק الآخر: הנאשם כבר "שלם" בגין קיומו של תיק זה בכך שלא מלאו התיק الآخر, היה מסתיים התיק דין בכופר. הבקשת להמרת כתוב האישום בכופר סורבה בשל קיומו של התיק الآخر. לפיכך, אין מקום "להקות" בגין פעם נוספתתיק. עצם ההרשעה הפלילית הינה מכיה מספקת, ויש מקום להתחשב בכך בשלב גזירת הדין, ואין מקום להחמרה נוספת ממסר אחורי סורג ובריח, במקום מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות. עוד חשוב לציין את נסיבות התיק الآخر, בו הורשע הנאשם בעבירות מע"מ: כאשר הנאשם הפסיק לעבוד שכיר במובייל דרום וניסה את מזלו עצמאו,ocupak moresha, הוא הסתבר במעשה עוקץ של אחרים כלפיו ואלה הולידו את העבירות שהן נושא התיק الآخر. לעניין זה התייחסה ההגנה גם בטיעוניה לעניין צו ה cynos, למפורט לעיל. יש לזכור גם כי התיק الآخر מאוחר בזמן לתיק דין, כך שאין מדובר בעבר פלילי.

13. בהתייחס להשוואה לענינו של אבשלום נוריאל: אין זה לומר שהמקרה של הנאשם דן חמור מענינו של נוריאל. תיק זה הוא ספיק של התקיק בענין נוריאל, הנאשם היה שכיר במוביל דרור בעוד נוריאל היה בעל השלויטה; נוריאל השמשיט סך של 695,000 ₪ ובכתב האישום היה אישום נוספת שהתייחס לאו קלילת דיווח לגבי סכום של 895,000 ₪; ניתן ללמוד על כך שענינו של הנאשם היה קל מענינו של נוריאל בכך שבזמן אמת נתפס ענינו של הנאשם כמתאים לכופר בעוד ענינו של נוריאל - לא.

14. הסגנון הפנה לחלוֹף הזמן מאז ביצוע העבירות, בשנים 2002 עד 2006. אין טענה לפיה הנאשם הוא שדחה את הקץ או ניחל משפט סרק. החקירה נפתחה בשנת 2007 והיתה חקירה מורכבת, כאשר הנאשם היה ספיק של אותה חקירה. לשלווח אדם לכלא בחלוֹף 7 עד 11 שנים מביצוע העבירות אינו עונש מידתי, לא מהבינה המערכית ולא מהבינה האישית.

15. אשר לgenes: הנאשם משתמש סך של 7,300 ₪ נטו בחודש ויש להתחשב בכך בעת גזירת הכנס.

דבר הנאשם לעונש

16. הנאשם בקש לומר דברים אחרים והתנצל על מעשייו. הוא הבטיח שלא לחזור עליהם. הוא ציין כי שירות ביחידת קרבית ועשה מילואים, אף התנדב למשטרת משך מספר שנים. הוא ציין כי נוסף לילדי הקטנים, בהם הוא מטפל ועםם הוא שומר על קשר רציף, הוא מטפל גם בהורי המבוגרים. הוא בקש מבית המשפט לסייע לו להשתקם, להמשיך לעבוד ולפרנס את ילדיו.

דין והכרעה

17. לא אכريع בטענת המאשימה לפיה כאשר עסקין בהסדר טיעון, לרבות בהסדר טווח, אין מקום לטווח בהתאם למהתווה של תיקון 113. נכון הוא, כפי שאף נפסק לאחרונה בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [ע"פ 4.12.13], שטווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון - שונות מתחם הענישה שנקבע בגדר תיקון 113 בענין מסוים. השופט מלצר מנתח את ההבדלים ואת הסיבה להם. עוד מוסיף כי:

"כאשר נקבע טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון (בו בעת שמתחם הענישה רחב, כמוון, יותר) - עדין בית המשפט, אם הוא מקבל את הסדר הטיעון, צריך לפסוק, כלל, במסגרת טווח הענישה המוסכם (עד גבול קצוותיו), ולא בהטיה כלשהי ל"רצפה" או ל"תקרה" שמעבר לו, המותווים במתחם הענישה"

פסקה 19 לפסק הדין.

על מנת לקבוע אם יש לכבד את הסדר הטיעון, עליו לבחון האם הוא סביר, על פי אמות המידה שנקבעו בפסקה, למשל בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 [2002] [ע"פ 1958/98]. בע"פ 512/13 נקבע כי אין, ככל הנראה, סתירה בין ההלכה שנקבע בע"פ 1958/98 לבין תיקון 113. ואולם, כאשר מוצג "הסדר טווח"

והצדדים מצפים מבית המשפט למקם את עונשו של הנאשם במרקחה הקונקרטי בגדיר אותו טוח, אין מנוס, לטעמי, מקביעה מתחם עונש הולם ובחינת השאלה האם מתישב ההסדר עם המתחם, לפחות חלקו, כמובן תוך התחשבות בכך שמדובר בהסדר טיעון, על כל המשתמע מכך. כך, דומני, עולה גם מדובר בבית המשפט העליון בע"פ 512/13, המציג בנסיבות, בפסקה 19 לפסק הדיון, את דברי פרופ' אורן גזל-אל במאמרו "העונש ההולם לא תמיד יהלום", עורך דין (אוקטובר 2013) 70, 72 - 73, למצער - במקרים שבהם יש ספק אם ההסדר עומד ב מבחני האיזן.

אני מסכימה כי כאשר הצדדים מביאים בפני בית המשפט "הסדר סגור", אין צורך להלך בנתיבו של תיקון 113 ו מבחני הפסיכה בדבר סבירות ההסדר נתונים מענה מתאים ומספק, גם לאחר תיקון 113 (ראו גם ת"פ (מחוזי ים) 12-06-27505 מדינת ישראל נ' ابو חארתיה [27.12.12] ות"פ (שלום תל אביב) 38431-04-13 מדינת ישראל נ' רוזנפלד [3.2.13]).

18. עם זאת, ברצוני להתייחס לטעם אותו הציגה המאשימה לכך שאינה טוענת בהתאם למתווה של תיקון 113: לדברי התובעת, הטעם הוא שלפי עמדת המדינה, מתחם העונש ההולם בגין העירות בהן עסקין אינם כולל כל מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, גם לא ברף התחרตอน, ואילו כאן מוצג הסדר שעונש זה נכלל בו חלק מהטווות. במקרה אחר, דומה למדי, ערערה המדינה על גזר דיןו של בית המשפט, שגורע עונש שהוא אמןם בתוך הטווות עליו הוסכם בהסדר שהוצע, אך נמוך מדי לדעת המאשימה. היא טוענה כי הרף התחרตอน של ההסדר שהוצע על ידי הצדדים אינם מתאימים כלל לעבירות הנדוןות לפי תפיסתה. בمعנה לטענה זו קבע בית המשפט המחוזי כך:

"בטיעונו בפנינו אמר בא-כוח המדינה, בין היתר, כי לשיטתו, תוך בחינת הפסיכה הרלבנטית, הרף התחרตอน אסור היה לו שהיה נמוך יותר מ-12 חודשים, שעל-כן שגגה בית-משפט קמא כהשתפק ב-7 חודשים. אם זו הייתה עמדת המדינה, היה עליה לעמוד על-כן שהרף התחרตอน אכן לא יהיה נמוך מ-12 חודשים. משהסכמה לענישה שיכול וברף התחרตอน שלא תרצו במסר בדרך של עבודות שירות, יצירה בכך פתח לציפיותו של המערער, ולציפיות אלה יש משקל" [ההדגשה הוספה]

עפ"ג (מח' תל אביב) 31816-05-13 נבוע נ' מדינת ישראל [7.10.13] [ענין נבוע], בפסקה 5.

האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים?

19. בנסיבות העניין, נראה לי שנគן להתייחס למרקחה דן כמספר עבירות מהוות אירוע אחד (סעיף 40ג(א) לחוק), קבוע מתחם לארועו כולו ולגוזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

קביעת מתחם העונש ההולם

20. בצדיה של העבירה לפי סעיף 220 לפקודה קבוע עונש מסר בן 7 שנים. עבירה זו נחשבת לאחת החמורים בחוקי המס.

21. העריכים המוגנים אשר נפגעים כתוצאה מביצוע עבודות מס הם השוויון בשיטת נטל המס וממן האפשרות עמוד 6

למדינה לאכוף את דיני המס ולגבות מסאמת, ולקיים את השיטה הפייסקלית שאימצה חלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית. כאשר נישום מתחמק מתשלום מס, משמעות הדבר שקופת המדינה, אשר אחד המקורות מהם היא נזונה הם תשומי המש של אזרחים שמימי חוק, חסנה. דבר זה מוביל להטלת מעמסה כספית נוספת על כלל הציבור, גרעה מהקופה הציבורית המיועדת לטובת הכלל ופגעה בערכי שוויון. "עבירות המש מתאפיינות בחומרה יתרה וכן פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל ארץ, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאות נטל המש" (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [20.02.13]). עוד נקבע: "הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפייסקלית שהחברה אימצה חלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המשוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצדקת" (ע"פ (מחוזי תל אביב) 20/02 71687 **ענין נ' מדינת ישראל** [1.4.04]).

הנאשם פגע בערך המוגן במידה בגיןית, שכן מצד אחד, השםיט הכנסות במשך 5 שנים ברציפות, שזו תקופה לא מבוטלת, אך מצד שני, סכום ההשמטה אינו מאד גבוהה, ומגיע לערך של 577,533 ₪.

22. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה כוללת מאסר בפועל, ובדרך כלל - מאסר שירותו מאחריו סORG ובריה. בית המשפט העליון קבע, לא אחת ואף לאחרונה, כי בעבירות כגון אלה רצוי שלא לאפשר ריצוי מאסר בדרך של עבירות שירות (ע"פ 4097/90 **בירסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 [29.10.90], רע"פ 74/13 **חוליד נ' מדינת ישראל** [17.3.13] [ענין חוליד], רע"פ 3385/13 **דימיטשטיין נ' מדינת ישראל** [29.5.13]; ו-רע"פ 7790/13 **ח'ם נ' מדינת ישראל** [20.11.13]).

עינתי בפסקה אליה הפנו את הנסיבות. מطبع הדברים, כל צד מצא פסיקה התומכת בעמדתו. בהתייחס לטענה של הסגנון כי חלה לאחרונה החמורה בעבירה בעבירות אלה ואילו הנאשם ביצע את העבירות עת נגאה ענישה אחרת - חלק ניכר מפסיקי הדין החדשניים מתיחסים לעבירות שנערכו באותה שנים. עבירות המש מגוונות, מרבית המקרים, לדין (בוואדי בבית המשפט העליון) בחולף שנים לא מעטות, כך שמתereum כוחה של טענה זו.

aphael גם לענין נבון הנ"ל. באותו פסק דין דובר בהסדר טיעון, במרקחה שאינו מדויק. הנאשם שם ביצע 5 עבירות לפי סעיף 220(1) לפוקודה, 5 עבירות לפי סעיף 220(4) לפוקודה ו-5 עבירות לפי סעיף 220(5) לפוקודה [בעניינו יש בנוסף 5 עבירות לפי סעיף 220(2) לפוקודה]; העבירות בוצעו בשנים 2003 עד 2007 [בעניינו - 2002 עד 2006]; סכום ההשמטה היה כ-3 מיליון ₪ [בעניינו - 577,533 ₪]; הנאשם הגיע להסדר טיעון בשלב ההתחלתי של ההליך, והודה, והרשע והסיר את כל מחדלו [בעניינו]; חלק מההסדר הוסכם על קנס בסך 120,000 ₪ [בעניינו לא הוסכם על גובה הקנס]; הנאשם נעדר עבר פלילי ולא הייתה לו כל הסתככות נוספת [שלא בעניינו]. באותו מקרה גזר בית משפט השלם מאסר בפועל בן 7 חודשים, לצד קנס של 120,000 ₪ ומאסר על תנאי. בית המשפט המחויז דחה, בשיקול כולל, את ערעור המדינה על קולות העונש, אך בבדיקה: "יש ממש בערעור המדינה. לו אנו בית משפט קמא, הדעת נותנת כי הינו מעמידים את תקופת המאסר שעל המערער לרצות על מספר חודשים גדול יותר ממה שפסק בית משפט קמא" (פסקה 5 לפסק הדין).

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

23. מדובר בעבירה הדורשת תכנון מוקדם. הנזק הפוטנציאלי הנובע מעבירה זו הוא רב, כאשר הציבור בכללו נפגע בצורה משמעותית כתוצאה מהעלמות מס, בפרט כאשר מדובר בהעלמה בסכומים מהותיים, כפי שמדובר בעניינו. כפי שנכתב: "יש המתפסים לראות עבירות מס, שאין הניגל האינדיבידואלי בהן ניצב נגד העניים והרי הוא הציבור כולם, חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה..." (רע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל**, פסקה י"א [3.11.10]). הנזק ה konkreti במרקחה זה הואBINNI, בהתחשב במספר הימים שבahn בוצעו העבירות ובאיזהו היעלה. עם זאת, כאשר הסיר הנאשם את מחדיו (ולכך ATIACHS גם בהמשך) הקטין את הנזק konkreti שגרם. לא הצביע לפניה סיבות כלשהן שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, וההנחה היא שעבירות כגון אלה מתבצעות בשל בצע כסף.

24. כאמור בפתח ההכרעה, ATIACHS לכל העבירות מכלול אחד ובהתקם אקבע את המתחם. בנסיבות המנוונות לעיל יש לקבוע מתחם ענישה המתחילה בחמשה חודשים מססר, אשר ניתן לרשותם בעבודות שירות, ועד חמישה עשר חודשים מססר בפועל, הכל - לצד קנס ממשמעותי ומאסר מותנה.

25. עינינו הרואות: ההסדר בין הצדדים מצוי בתחום המתחם הולם, סמור לחלקו התחתון. נראה לי שמנקודה זו, לאור המחלוקת בין הצדדים, אין עוד מקום לילכת בתחוםו של מיקום הנאשם בתחום המתחם, בהתאם לתיקן 113, ואבחן את הטענות הספציפיות של הצדדים - המאשימה, הטוענת כי יש לילכת לחלקו העליון של ההסדר, המבאים למססר בפועל בן 7 חודשים, מאחריו סORG ובריח, והנאשם, הטוען שיש להסתפק במסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

26. התיחסות ל"תיק الآخر": הטיעונים לעונש בתיק האחר נשמעו בבית משפט השלום ברוחבות ימים 12.1.12, לאחר המועד שבו התנהלו המגעים בין איי כה הנאשם לבין המאשימה, בנוגע לתיק דין - נובמבר 2011 (כעולה מדברי התובעת בתיק זה, עמוד 4 פרוטוקול, שירות 23-25). למורת זאת, ציין הנאשם בדבריו לעונש בתיק האחר, כי אין לו שום עבירה פלילית וכי לא הפר חוק אף פעמי. כאשר נגזר דיןו של הנאשם בתיק אחר, ניתן משקל של ממש לדברים אלה והשופט שרון קיסר העדיפה, בין היתר בשל העדר עבר פלילי, להסתפק בעבודות שירות ולא להטיל על הנאשם עונש מססר מאחריו סORG ובריח (סעיפים 4 ו-7 לגזר הדין מיום 6.2.12 בת"פ (שלום רחובות) 10-12-42570). בכך נהנה הנאשם מכך שהוא "נדעד עבר פלילי", ונגזר דיןו לccoli. ל淮南ית בחשבון את דבריו הסגורו כי הנאשם כבר שילם מחיר על התקיק האחר, בכך שסורה לו בקשת הכופר, וחיף זאת איי סבורה, כי בנסיבות שלפני, גובר המשקל של טיעוני המאשימה, לפיהם יש משמעות לא מבוטלת לעובדה שלآخر שבייעץ את המעשים נושא תיק זה, ולאחר שנחקב בגינם, ביצע את העבירות בתיק האחר. זאת, אף שהתחשבתי בנסיבות התקיק האחר, כפי שעלו מדבריו הסגורו (בתיק الآخر לא התנהלו הוכחות וגם שם - הנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות נלמדו מפני בא כוחו שם). לטעמי, התקיק الآخر מהויה, אפוא, נסיבה לחומרה בעניין דין.

27. השוואה לענינו של נוריאל: שאלתי את ההשוואות שערך הצדדים בין ענינו של נוריאל לענינו של הנאשם דין, בהיבט של איחדות הענישה. בהתייחס למאפיינים המבחנים בין שני המקרים, לחובת נוריאל עומדים מרכזיותם בפרשה, אישומו בנוסף בעבירה של קבלת דבר מרמה והיקף המס שהועלם; לצרכו עומדים החדשנות שבייחסו עבירה פלילית לנושא קבלת הכספי במרמה מהbakraה התקציבית, העדר עבר פלילי והיקף החסוך בזמן שיפוטי, שכנראה היה רב במידה משמעותית מבענינו; לחובת הנאשם דין עומדים מספר העבירות בהן הואשם, העובدة שהכספי הלכו לכיסו או

לטובה אינטרס כספי שלו וההסתבות בתיק الآخر; לזכותו - העובדה שהיא מנהל שכיר בmóvel דדור והיקף המס שהועלם. באיזון בין הדברים, אני סבורה שהעונש בענינו של נוריאל מחיב גירה שווה בענינו, באופן שמתחייבת המסקנה שאין לגזר על הנאשם מאסר בגין סORG וברית.

28. חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים אין מבוטל. שמעתי על הניסיונות שגרמו לו ולא ניתן לזקפו לחובת מי מהצדדים. מצד אחד יש לתת משקל לכך שהענישה מגיעה זמן רב לאחר המעשים, מצד שני לכך שהנאשם "ニצל" את הזמן החולף לביצוע עבירות נוספת.

29. נסיבות נוספות: נתתי דעת **לפגעה שתగרם לנאשם** בשל עונש שככלו מאסר בגין סORG וברית, בפרט בהיבט של היותו פושט רgel ואב לילדים קטנים, בגין משלם הוא מזונות. בהקשר של הילדים שקהלתי גם את הפגעה שתגרם למשפחתו של הנאשם בשל העונש, התחשבתי בתרומתו לחברה - שירות בצבא, לרבות במילואים. עם זאת יש לזכור כי גם לאחר תיקון 113 חזרו בתיהם הידועה לעינה בעבירות כלכליות יש ליתן משקל יתר לשיקולי הרתעה על פני שיקולי האישים של הנאשם, בין היתר בגין הקושי לאטר עבירות מן זה והחשיבות לעג ולהגדד את האיסור הפלילי בהעלמות מס (ענין חילדו).

לקחת ב בחשבון את הודיותה המקדמת של הנאשם, נתילת האחריות המלאה, הבאה לידי ביטוי גם בಹסתת המחדלים ואת החשיבות שבשליחת מסר לפיו ניתן, בבסיסו טיעון, להקל עם הנאשם שained מתאפשרת בדרכים אחרות. אני סבורה שגם הרף העליון של ההסדר בין הצדדים, המסתפק ב-7 חודשים מאסר בגין העבירות הללו, מהוות הקלה משמעותית ביותר עם הנאשם, ולוקח בחשבון את כל השיקולים הנ"ל. אלמלא כל אלה, צפוי היה הנאשם לעונש ממושך בצורה משמעותית מ-7 חודשים מאסר.

30. לאור כל האמור, נראה לי שהעונש הולם את המקרה, על כל השיקולים, הוא מאסר בן 7 חודשים.

הकנס

31. הצדדים לא הגיעו להסכמה בנושא הקנס. נושא הקנס בעבירות מס דורש לטעמי התייחסות מיוחדת. נראה לי שקיים קושי הנובע מכך שסעיף 40 לחוק קובל כי בקביעת מתחם עונש הקנס יש להתחשב, בנוסף על כל יתר השיקולים הנלקיים בחשבון, בגדיר סעיף 40(ג)(א) לחוק, גם במצבו הכלכלי של הנאשם. בכך ניגוד ליתר השיקולים הקובעים את מתחם העונש הולם (והם: העקרון המנחה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשריות בביצוע העבירה), הרי שסעיף 40 לחוק מפנה את השופט לנסיבה שained קשורה בביצוע העבירה, אלא לנסיבותו של הנאשם, בדומה לשיקולים המשמשים למיקום הנאשם בתחום המתחם. יתר על כן, לא ברור מהוראות סעיף 40 לחוק האם מצבו הכלכלי של הנאשם הוא שיקול אחד מני אחרים, או שיקול בכורה, או אולי אף "шиקול-על", מעין "אס" קרי: "קלף מנצח", הגובר על יתר השיקולים והמצדק חריגה מתחם העונש הולם שנקבע.

32. בעבירות המס, שאלת המשקל שיש לתת למצבו הכלכלי של הנאשם בעת גזירת מתחם הקנס מתעוררת ביותר שעת, לאחר שמהד גיסא, נקבע כי בעבירות כלכליות, יש להcout ב הנאשם גם בכיסו (ראו ע"פ 3829/13 שניידר נ')

מדינת ישראל [10.10.13],vr כר שהקנס מקבל מקום חשוב בגין מארג העונש, ומайдך גיסא, חלק נכבד מהנאשמים הנדונים בגין עבירות שונות לפי הפקודה, ובهم הנאשם ש לפנוי, מגיעים לשלב סיום המשפט כשהם במצב כלכלי קשה ביותר.

33. הקושי לא הוועלה על ידי הצדדים. אף לא מצאת פסיקה מכריעה המתיחסת לשאלת זו (אף שהעוני נתען מעט לעת - ראו, למשל, רע"פ 3542/13 **חולון ופיגנובים חברה לבניין והשקעות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה** [15.7.13]), ובערכאות המחויזי והשלום ניתן למצוא התיחסות לעניין - ראו, למשל, רע"ג (מחוזי ים) 23-01-23 **בן אבו נ' מדינת ישראל** [17.3.12], שם נקבע (לא פירוט) כי "המוחזק ראה במצבו הכלכלי של הנאשם נתון שיש להתחשב בו, אך לא ניתן לגורם זה עדיפות על פני שיקולים אחרים"; ראו גם ת"פ (שלום רملיה 12-09-09 **מדינת ישראל נ' יהודה** [6.1.14] ו-ת"פ (שלום רملיה) 13-05-43406-05-09 **מדינת ישראל נ' זינדאני** [21.1.14]). לפיכך אסתפק בהתייחסות לשיקולים המשמשים בקביעת הקנס במקרה שלפני: מצד אחד יש להתחשב בקנס הקבוע בחוק העונשין, העומד על סך של 226,000 ₪ וניש להתחשב בהמשך הוראת סעיף 220 לפకודה, לפיה ניתן להטיל על הנאשם, במקום הקנס או בצדיו, "פי שניים מסכום ההכנסה שהעלים, שהתקoon להעלים או שעוזר להעלים". בעניינו עומד הסכם על 577,533 ₪ (ଓבדן המס עומד על 258,000 ₪). מצד שני עומד מצבו הכלכלי של הנאשם, העובד כשכר המש��ר 7,300 ₪ והמצוiTחת צו כינוס.

34. בנסיבות הללו, אני קובעת שהקנס המתאים עומד על סך של 50,000 ₪, בין היתר בהתחשב בהקלת שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר בעונש המאסר.

סיכום

35. לאור כל האמור, החלטתי לכבד את ההסדר, ברף העlion שלו, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש מאסר בפועל בן 7 (שבועה) חודשיים.

ב. מאסר למשך 9 חודשים, אולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם תוך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר עברו עבירה בה הורשע;

ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 3 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-25 תשלוםומים חדשים, שווים ורצופים, כשהראשון בהם יחל ב-1.10.14 ובל אחד בחודש מהחודשים שלאחר מכן. או עמידה באחד התשלומים, תגרור העמדת הסך כולו לפרעון מיידי;

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז כ"ז שבט תשע"ד, 28 ינואר 2014, בנסיבות הצדדים.